

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Șumchin Eugen,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Șumchin Eugen împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 02.11.2015 reclamantul Șumchin Eugen s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General de Poliție al MAI cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că, a activat în cadrul organelor afacerilor interne din 1993. În luna septembrie 2015 a fost informat de Serviciul Protecție Internă și Anticorupție (SPIA) a MAI precum că față de el a fost inițiată o anchetă de serviciu în temeiul unei sesizări parvenite de la Procuratura raionului Taraclia cu referire la acțiunile pretins-ilegale admise privind neînregistrarea și neexaminarea prin prisma art. 274 din Codul de procedură penală a faptului depistării pe un teren agricol a unei plantații de cânepă, fiindu-i solicitate explicații.

Reclamantul a depus explicațiile de rigoare, informând SPIA a MAI, că pe marginea depistării plantelor asemănătoare cu cele de Cannabis (cânepă) a efectuat acțiuni de constatare, informația în cauză fiind înregistrată pe data de 08.07.2015 cu nr. 854 în registrul nr. 2, de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente. Informația dată a fost înregistrată în registrul nr. 2 și verificată în

temeiul p. 25 al Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobate prin Ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni”.

La data de 22.08.2015, fiind efectuată cercetarea la fața locului cu participarea cât a procurorului în Procuratura r-lui Taraclia Kirnev B., atât și a specialistului privind organizarea teritoriului a Primăriei r-lui Taraclia dnei Balabanu-Bulgaru M., s-a constatat, că plantele de pe suprafața cercetată constituie cînepă, care creștea haotic, de rînd cu alte buruiene, pe o suprafață de teren necultivat, fapt ce excludea semănarea și cultivarea intenționată a cînepei, fiind stabilită lipsa faptului infracțiunii presupuse inițial.

Reclamantul, a indicat că, fiind constatată lipsa faptului infracțional, informația despre infracțiune negăsindu-și confirmare, a decis de a întocmi în temeiul p. 26, al. 2 a Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, încheierea prin care a propus de a nu începe urmărirea penală în temeiul art. 275, p. p. 1), 9) din Codul de procedură penală, sesizînd proprietarul terenului despre obligațiunea distrugerii cînepii, care ulterior a prezentat-o șefului Secției investigații infracțiuni a IP Taraclia.

Reclamantul invocă că fără a se ține cont de argumentele sale și de faptul că acțiunile sale au fost în conformitate cu normele ce reglementează activitatea sa, fără a i se prezenta încheierea cu privire la ancheta de serviciu, pe data de 08.10.2015 i s-a comunicat că a fost sancționat pentru neînregistrarea unei infracțiuni, fiindu-i prezentat pentru semnare Ordinul Șefului INI al IGP nr. 726 ef. din 08.10.2015.

Consideră reclamantul că nu s-a ținut cont de faptul că cauza penală nu a fost pornită în privința sa, că nu are un statut în cadrul cauzei penale menționate, că este prezumat nevinovat, că nu a avut un interes personal sau material și că el se consideră nevinovat deoarece a acționat în strictă conformitate cu legislația în vigoare și nu a cauzat careva daune intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Reclamantul nu este de acord cu Ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr.726 ef. din 08.10.2015 prin care a fost sancționat cu sancțiunea sub formă de concediere, îl consideră ca fiind ilegal și pasibil anulării deoarece a fost emis și semnat de o persoană fără competența de a aplica sancțiuni disciplinare.

A indicat reclamantul că în temeiul prevederilor p.70 al Statutului disciplinar al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 502 din 09.07.2013 dreptul exclusiv de sancționare disciplinară a polițiștilor Inspectoratului General al Poliției îl deține doar Șeful Inspectoratului General al Poliției, acesta din urmă dispunînd în exclusivitate și de dreptul de angajare după cum prevede și art. 207, al. 1 din Codul muncii.

Consideră reclamantul, că Ordinul contestat nu conține concluziile referitoare la rezultatele anchetei de serviciu după cum prevede p. 60 al Statutului disciplinar al polițistului și anume: nu este indicată nici una din abaterile disciplinare necesare a fi constatate pentru a fi sancționat, lista acestora fiind prevăzută de p.36 a Statutului disciplinar în cauză; nu sînt indicate normele legale care au fost încălcate; nu sînt constatate consecințele faptei comise, probele ce confirmă sau infirmă vinovăția sa, circumstanțele atenuante sau agravante, și după caz, măsurile întreprinse sau care se propun pentru prevenirea și înlăturarea lor.

Invocă, că unicul temei invocat de pîrit în ordinul contestat pentru a-și întemeia ordinul este art. 47, al. 1, lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și anume pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave, însă ținînd cont de faptul, că anterior nu a fost sancționat, încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu decade, unicul temei care a stat la baza concedierii sale fiind comiterea unei încălcări grave.

Mai consideră, că Ordinul contestat nu este întemeiat de fapt. Astfel, ancheta de serviciu a fost inițiată în baza sesizării procuraturii r-lui Taraclia, drept temei fiind pornirea pe fapt a unei cauze penale în baza art. 327, al. 1 din Codul penal. Cauza penală menționată, pornită în temeiul art. 327, al. 1 din Codul Penal nu a fost intentată față de reclamant, ci pe fapt, și nici la momentul emiterii ordinului de sancționare prin concediere, nici m prezent el nu are statut de bănuit sau învinuit.

Reclamantul a mai indicat că Procuratura r-lui Taraclia nu a solicitat suspendarea provizorie din funcție pentru perioada cercetării penale, iar angajatorul nu a încercat să clarifice obiectiv circumstanțele descrise în sesizarea procuraturii.

Astfel, în lipsa confirmării abuzului din partea sa și în lipsa confirmării unor acțiuni privind activitatea sa privată ori publică, prin care ar fi atins prestigiul funcției sau al autorității, ordinul contestat este neîntemeiat și ilegal.

Reclamantul mai indică că salariul mediu lunar retribuit lui pentru lunile ianuarie - septembrie 2015 a constituit 7745,36 lei (conform certificatului de salariu nr. 11662 din 26.10.2015). Despăgubirile pentru perioadă de absență forțată de la muncă (20 zile) constituie 5163,57 lei.

Luînd în considerație circumstanțele de fapt, consideră reclamantul că pîritul 1-a destituit ilegal din funcție, fapt prin care i-au fost cauzate suferințe, fiindu-i cauzat un prejudiciu moral, care ar putea fi remediat echitabil prin încasarea în folosul său a unei sume bănești în mărime de 5 salarii medii lunare, ce constituie suma de 38726,8 lei (7745,36 lei X 5 salarii).

Reclamantul solicită anularea ordinului Șefului Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI nr. 726 ef. din 08.10.2015, repunerea în funcție, încasarea despăgurii pentru absebța forțată de la muncă în mărime de 5163,57 lei și încasarea prejudicului moral în sumă de 38726,8 lei. Prin

cererea de modificare a pretențiilor, reclamantul Șumchin Eugen a solicitat încasarea sumei de 7745,36 lei, iar ulterior, prin cererea de modificare a pretențiilor, a solicitat încasarea sumei de 43 115. 83 lei, pentru această perioadă.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 martie 2016, s-a respins acțiunea înaintată de Șumchin Eugen către Inspectoratul General de Poliție cu privire la anularea ordinului de concediere, repunerea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, apelul declarat de către Șumchin Eugen a fost admis, hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 martie 2016 a fost casată și emisă o nouă hotărârea prin care s-a admis parțial acțiunea, s-a anulat ordinul Șefului Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție al MAI nr. 726 ef. din 08.10.2015 în partea concedierii lui Șumchin Eugen, cu repunerea acestuia în funcția anterior deținută.

S-a încasat de la Inspectoratului General de Poliție al MAI în folosul lui Șumchin Eugen salariul pentru perioada absenței forțată de la serviciu în mărime de 5163 (cinci mii o sută șaiszeci și trei) lei 57 bani și prejudiciul moral în mărime de 2 (două) salarii medii lunare.

În rest cerințele reclamantului se resping, ca nefondate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel din 11 noiembrie 2016, Inspectoratul General al Poliției al MAI, a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea decizie instanței de apel și cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Ulterior la 22 decembrie 2016, Șumchin Eugen a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, prin care a solicitat modificarea deciziei instanței de apel în partea dispunerii încasării despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la lucru.

Invocă recurentul că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 28 septembrie 2016, a fost contestată cu recurs de către Inspectoratul General al Poliției al MAI la 11 noiembrie 2016. Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus în termen.

Cu trimitere la recursul lui Șumchin Eugen, instanța de recurs, constată că acesta a fost declarat la 22 decembrie 2016, dar avînd în vedere că la materialele cauzei nu sunt anexate materiale confirmative ce ar certifica data recepționării acesteia, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, îl consideră ca fiind depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 22 decembrie 2016, Șumchin Eugen a depus referința la cererea de recurs declarată de către Inspectoratul General al Poliției al MAI, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Verificînd motivele de casare invocate în cererile de recurs declarate de către Inspectoratul General al Poliției al MAI și Șumchin Eugen, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererile de recurs declarate de Inspectoratul General al Poliției al MAI și Șumchin Eugen, nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile depuse de Inspectoratul General al Poliției al MAI și Șumchin Eugen ca fiind inadmisibile.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se

încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției al MAI și Șumchin Eugen ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Șumchin Eugen se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea